

82. møde.

Fredag den 13. marts kl. 10.

Formanden: Jeg skal foreløbig forbigå punkt 1 på dagsordenen.

Man gik altså til:

Anden behandling af forslag til lov om tilvejebringelse af midler til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3290).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i forsorgsloven (forsorg i anledning af børnelammelse).

(Første behandling findes i tidenden sp. 1940; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 981).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Gertie Wandel): Som ordfører for udvalget skal jeg redegøre for den udvalgsbehandling, der har fundet sted.

Der er afholdt fire møder, og udvalget har efter at have drøftet problemerne stillet for-

skellige spørgsmål til den højtærede arbejds- og socialminister. Som det vil erindres, var der i lovforslaget regnet med en karenstid på fire måneder efter sygdommens opståen, inden den foreslåede særhjælp kunne ydes, men efter at udvalget har modtaget oplysninger, bl. a. gennem en skrivelse fra Københavns magistrat til den højtærede arbejds- og socialminister — en skrivelse, som i kopi er blevet oversendt til udvalget —, har der været divergerende meninger om, hvornår ydelsen af denne hjælp til patienterne og deres pårørende skulle begynde. Efter at have gjort sig bekendt med problemet har den højtærede arbejds- og socialminister stillet et ændringsforslag, som er tiltrådt af udvalget, og som går ud på, at tidsfristen helt stryges, således at særhjælp kan ydes i alle tilfælde, når der er trang til stede, og allerede fra sygdommens opståen. Det opnås herigennem, at de børnelammede helt sidestilles med de tuberkuloseramte. Yderligere har den højtærede minister foreslået en ny paragraf indføjjet, der går ud på, at retsvirkningerne af kommunehjælp, der er ydet de børnelammede inden lovens ikrafttræden, bortfalder. Udvalget har med stor tilfredshed givet tilslutning til disse ændringer, der vil bevirke, at patienterne og deres familie kan koncentrere al deres energi og alle deres kræfter om at overvinde følgerne af den alvorlige sygdom.

Som det yderligere vil ses af betænkningen, har udvalget besøgt den klinik på Tuborgvej, der drives af Landsforeningen til Bekæmpelse af Børnelammelsen og dens Følger. Det havde oprindeligt været meningen, at udvalget også skulle se hospitalet i Hornbæk, der under selve epidemien oprettedes med så imponerende fart for ligefrem at skaffe sengeplads, og som hører under Samfundet og Hjemmet for Vanføre, men det blev der ikke tid til. Ved besøget på klinikken på Tuborgvej gav overlæge Clemmesen fra kommunehospitalet en udmærket redegørelse overfor udvalget, og vi modtog et meget stærkt indtryk af det store arbejde, der er i gang for at bekæmpe følgerne af den sidste epidemi, der ramte ikke mindst København så hårdt, og som var intet mindre end en katastrofe. I intet land har der forholdsvis været så mange lammelser som i Danmark. Endnu ligger der omtrent 900 patienter med lettere og sværere lammelser på hospitaler rundt om i landet, og der går her i København over 600 patienter til am-